1795-07-12

Ophavsmand/nøgleperson

Christian Ulrich Clausen

Type:
Mindeord

Sprog:
Dansk

Tilblivelsessted:
Dronninglund

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv CM 295/1988

Emneord:
Familie, Slægt, forfædre

Dokumentindhold

Ligprædiken over Giertrud Clemmensdatter. Christen Jacobsens mor.
I 1795 var den 6. søndag efter Trinitatis d. 12. juli.
Transskription ufuldendt

Transskription

3.
1 Liig-Prædiken
over
Sal. Giertrud Clemmensdaat
-ter, Jacob Jensens Hustrue
fra Nørkiær
holdet
i Dronninglunds Kirke
paa hendes Begravelses Dag, den
6te Søndag efter Trinitatis Ao 1795
af
Christian Ulrich Clausen
Sogne Præst for Dronning-
lunds Menighed

1.
Saa ubehageligt, saa nedslaaende, saa
seelsomt som det er for letsindige Ver-
dens Børn, at tænke paa det tilkommen
de, at beskieftige sig med Betragtninger
over Døden, Dommen, Evigheden, da de der-
med vilde forstyrres i .... Roelig-
hed, da deres Samvittighed dermed maat-
te bebreyde Dem deres letsindige Tænke-
maade, og med deres tilsvarende Del lidet
overensstemmende forhold, da de hellere vil
.. glemme, at de have en udødelig Siel, hel-
lere opofre den lystelighed, som hisset i Evigheden kunde blive dem til
Deel, hellre ville underkaste sig den for evig at for-
tabes ved at de skulde beslutte sig til at
aflægge deres onde Vaner ..... deres
onde Tilbøieligheder og fra Grunden af for-
bedre sig for at blive Gud behagelige,

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

værdige til hans naade og ...til...
.....at lyksageligjøres, Saa mod
bydeligt, sige ieg ??, saa frygteligt, som det af disse Aarsager er for
alle

2.
slige Verdens Mennesker /:der ingen forbe
dring ...om at sætte i Værk og ingen
lyksagelighed og glæde finde i noget uden i det
som tildrager
de jordiske og dyriske drifter:/ at tænke
paa det, som hisset forestaaer, at tage ud-
gangen af Verden, og den derpaa følgen-
de Evighed i Betragtning at see.....
livet i udsædeligheds land, saa..., saa
fornøyelig, saa salig en Overveyelse er
det derimod for alle..., for alle Dy-
dens sande Venner, for alle oprigtige Je-
su beti... og Efterfølgere, at see..
..paa og betragte det, som forestaae os
ved enden af vor Løbebane her i Verden,
at have ...Sind og attraae henvendte, til
det, som er foroven til, til Evighedens
Tilstand, til Himmelen, deres rette Hiem
og fædreneland. Det er ved disse
Betragtninger, de bestyrke sig i Lydighed
og Troeskab mod Gud, i Dydens retskafne
Øvelse og mod alle Sindets og ... forførel-
3
sen, men det er og derved, de trøste, opmun-
tre og oplive deres Hierter i alle nøden-
de indvortes og udvortes Lidelser og søge at
befæste en guddommelig Roe i Deres Hier-
te midt i

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

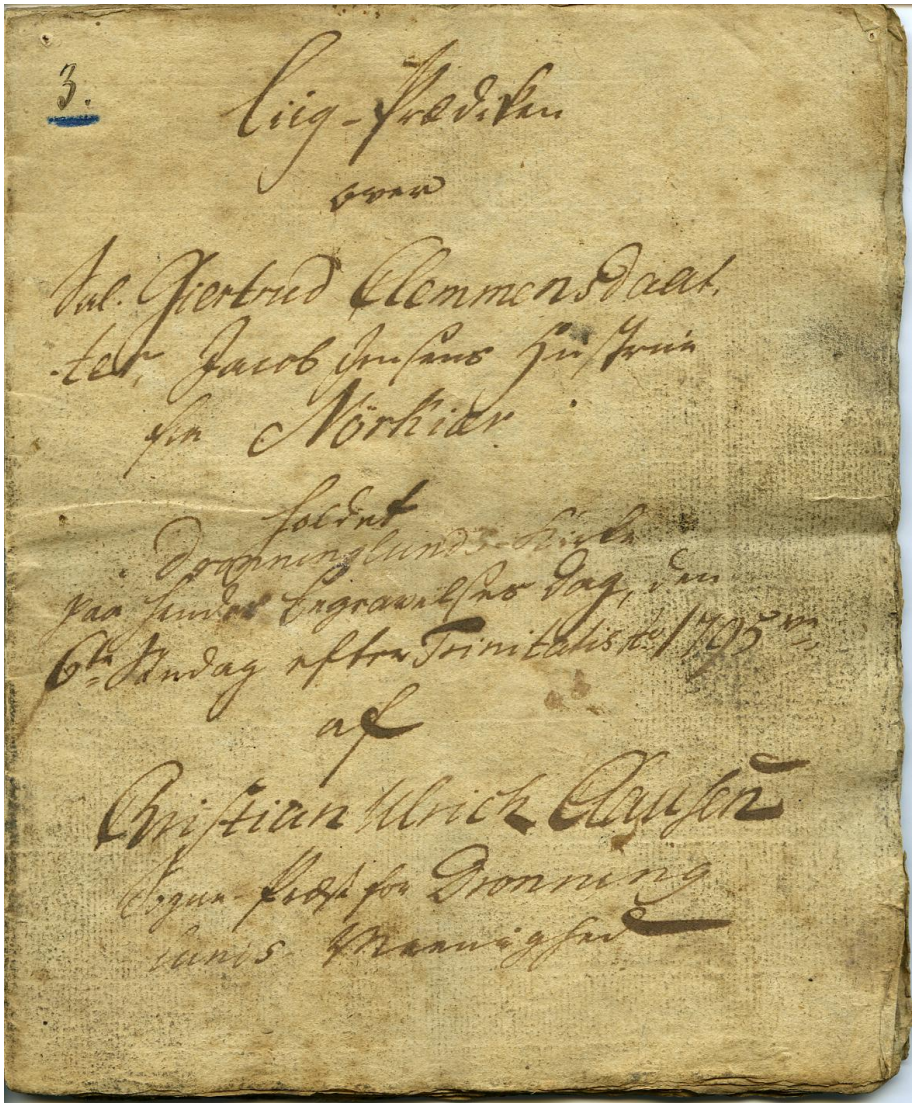

3.

Liig-Prediken
over
Val. Gjertrud Clemmensdaat.
Salig Jacob Jensens Hustrue
paa Nörkier
holdt
Drogenglunds-Kirke
paa sunder Ingraviltens Dag, den
6te Sondag efter Trinitatis A° 1795
af
Christian Ulrich Aagesen
Egen-Kapl. paa Bronnerup
samt Maanigaard

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

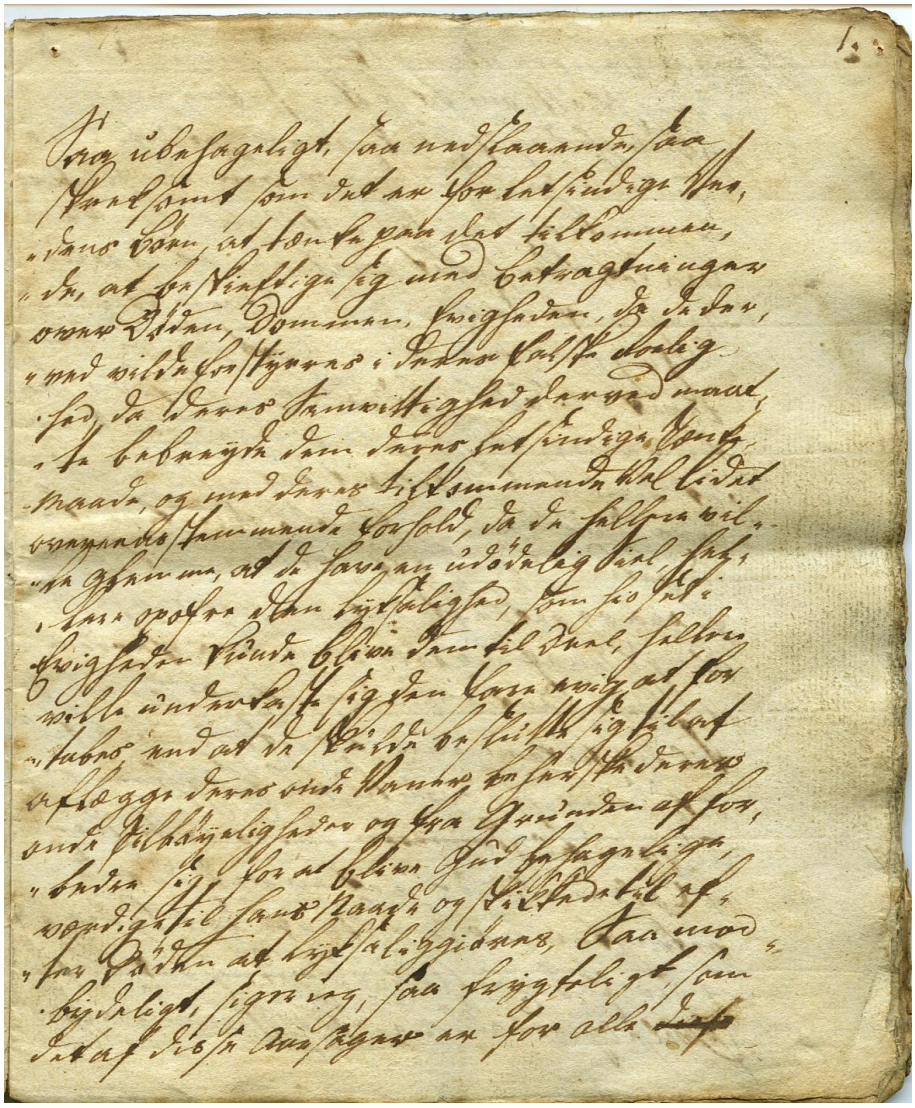

Saa ubehagelight, saa uadskaaende, saa
skadesynt som det er for enhver Mes-
„sens Barn, at tænke det tilkommende,
„de, at de Vindtige sig med Bedragerierne
„over Øiden, Dommen, Kriigsfolkene, de de der,
„med vilde Forstyrrer i deres Falsk doelig
„hed, da deres Samvittighed dersom maae,
„de bebreide dem deres Ondskabs Gerni-
„maade, og med deres Tilkommende Ild lidet
„vanende Sammenade Forfold, da de selvom vil,
„de gjøre os, at de saagan udødelig Siel, saa
„saa opofre eller bortbeliggeed, som saa det
Kriigsfolk vieude Blod den til Død, selvom
„ville underkaste sig den Lov ved at for
„tabes end at de Kriide de skiffe sig ikke at
„ophegge deres ond Hunder til saa skadeligt
„onde Fiiendskabsgjerninger og saa Gudsfor-
„bryde sig for at blive Gud behagelige,
„verdigt til saa Naade og Sielsfrelse af,
„for Øiden at bortbeliggiddens, saa mod
„bydelight, sigrende, saa fryygtelight som
„det af disse Aarsager er for alle ~~dette~~

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

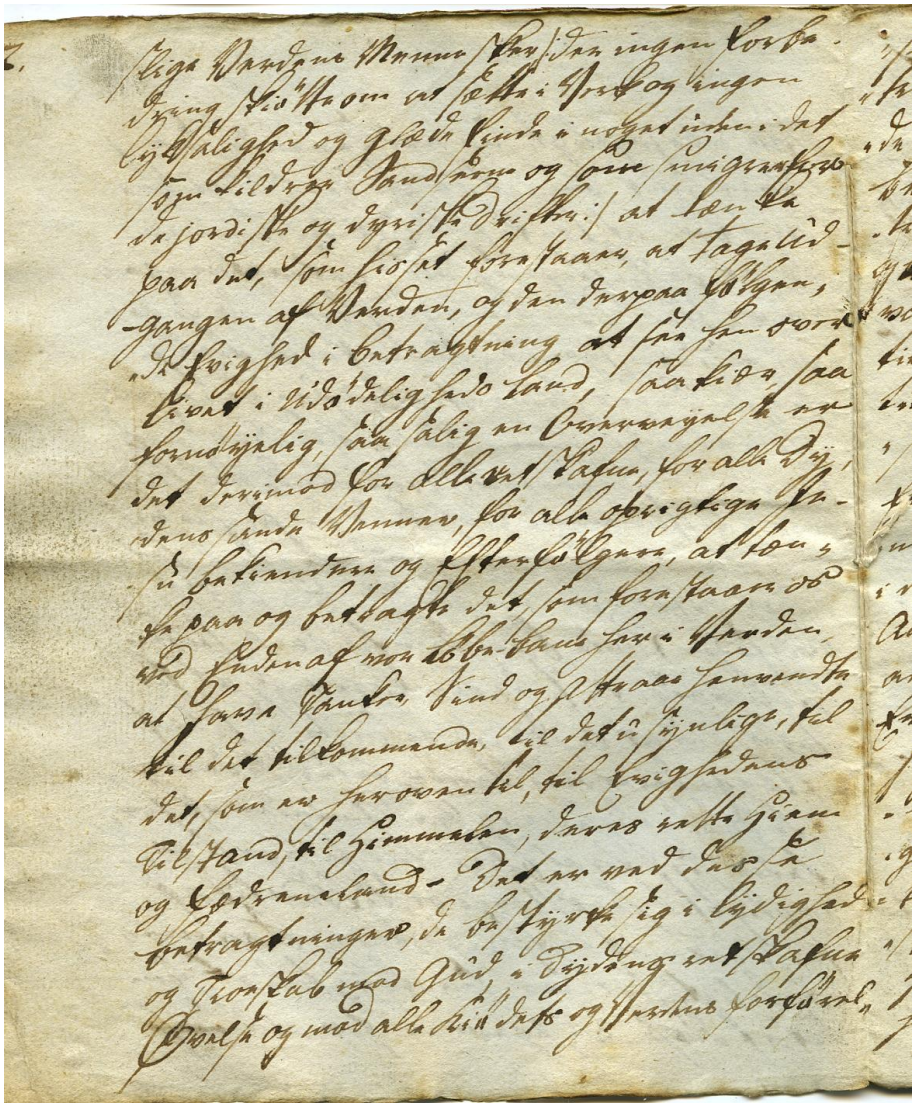

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

for, men det er og derved, de troe, opvækte,
for og oplivede deres hjerter i alle troende,
de indvortes og udvortes livelser, og søge at
befæste en gjeldommelig troe i deres hjer-
te midt i verdens larm ja endnu og mest
i deres sorger. og hvad for dette
vore kraftigere til at fatte hjertet og
til at bevarlige sindet end troen om det
tilkommende liv, end tvivlen i den lige
saligheds, som alle ret troende sige
troighed. Vel dem, som i denne overvej-
ning søge opmuntring til dydens øvelse
i deres livelser. De skal i sin tiden
aarsage at troelses forordning, uaarsagen
anvendes. De gaae frimodig ind i den
evige sød, hvortil de alle tænge som barnets
seng. Dromlystne at sort og forsenger
ligt lives glede med det vaigt og uforgi-
ngeligt lives lighed, de skoue in-
tet andet end tvertimod alle deres øy-
ne, øre og sjelen, og trede ud i den
himmel, som deres hjerte allerede var
for i deres tanke og affraae stedse vore hjemmet

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Vi som i dag bevaarer en meget vred
skaffen, Gud og himmelen forgiver
Christiandes Forderfvelse, om forårsagede
vanskelige Tilfælde ansøger, forklarede
Fraude, Lov Ret og bidragere sig den sidste
ste Forhandling. Til velfortienet Erin-
dring for den salige, til hiemfaldne Trøst
og Opmuntring for hendes efterlevende
de lige saa ret Arfvinge, Gud forgiver og
agtværdige Ægtefælle og Broder i Kar-
anus Krigt og Formandskab og mand ihu om-
hyggelighed Flid og Ærlighed og Fedrages
nemste Ære, men og til Underviisning
og Opbyggelse for nuværende og tilkommende
ende, til Trøst og Opmuntring for ansøger
ens Kaffen Skifter og Gjæld og Ejendomsfor-
delinger, som ved hans Død, vil dag
giøre ing forlader dette Sted, endeli
fremlegge nogle korte Betragtninger
over Pauli Ord i Brevet til de Phi-
lippenser, 3 dis Kap. fra 20. og 21. Vers

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

som en lig. Gud, der er saa vel saa meere af Him-
-melen end den af Jordens Himmel, da Dan-
-marck og Vandel, og han gemmuter os fal
at tage hendes gudfangerne Sindelaug og for-
-holde sig at mönstre og Evangel Godes paa
det vi og kunne den dumme mesterdigre Dæl
og ubo Endelig blive som hendes
Man viser en Pauli ord:
Vort Borgerskab er i Himmelen hvor-
-fra vi forvente Frelseren den Her-
-re Christum, som skal forvandle vor
ringe legeme at det skan blive li-
-gedannet efter hands Herligheds
legeme efter den kraft, med hvil-
-ken han kan underkaste sig alle ting.
Vors Ord skal gives os Kiglig sid i det
beskaffe i Kortfor: den Salige Nytte
det medfører for os Jordelige paa den
en vor Dødelighed kaar at faar gim
i morlen udelig i Tanderne

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

og bestaaer de samme Rigtige, som jeg skal
vise, 1, Deri, at denne Betragtning
tjener til at forbedre og saligg.
men og for det 2det til at beroligge tad-
elte og komme ro.

Saa i efter Ord og Sang og ikke
paa mig er verdenverdt om mor af
vedes Christelige og i Gud fokte Sinnet.

Første Afhandling.

1. Det var den saliges Rigtige, som det var fo-
rav at hans Himmelske idelig i Tanker,
Lærst i den gen Sinnet, at den salige er og
forbedres hinsides som jeg i Anledning
af den valgte Text lovede at forestille
Eders Kiærlighed. For mig hele til Apost-
elens Ord lig, som Grundlæggen med
det foregaaende kan lære os, vil vi svart
indta, at det er den Kraft, som Evigheds
betragtning har til at forbedre og saligg
hinsides, Apostelen i sin vil vetagen i

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Vi anfø'rte ord: vor Borgerskab er i himmelen
hvorfra vi forvente Herren, den Herre Je-
sum o. s. v. Apostelen fører i det foregaaende
de vennetal til Philippenser at efterfølge
hans fromme Vandel og Vandring og i ikke at
se paa dem, som ved deres Forhold var der,
sag i, at hos sådan Prediken, Bedømmen om
de i Forening, blev gjengaaet, hvor lind
var blot henvendt til det jordiske og som
intet vidende saaede og indskød med den dig-
vise Glæde, som de havde i deres saa salige
Christne Medstand, dem, som Apostelen ta-
ler om, given til deres Gud og forbøn
var i deres Medudfal. De, som saa ste-
dsmtil, havde en langt anden en langtraa-
vende, skjød i deres vi sjelige Forhaabninger
til det tilkommende – Vor Vandel, siger
han derpaa, eller vort Borgerskab, vor Borger-
ret, vor rette Hjem og Fædreneland, den lyk-
saligste Verdig, hvor vi skal finde den ret og
med vor Hvile, vort Vendepunkt, overvinde som
vinde skjøde vor egentlige Verdig, som er

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

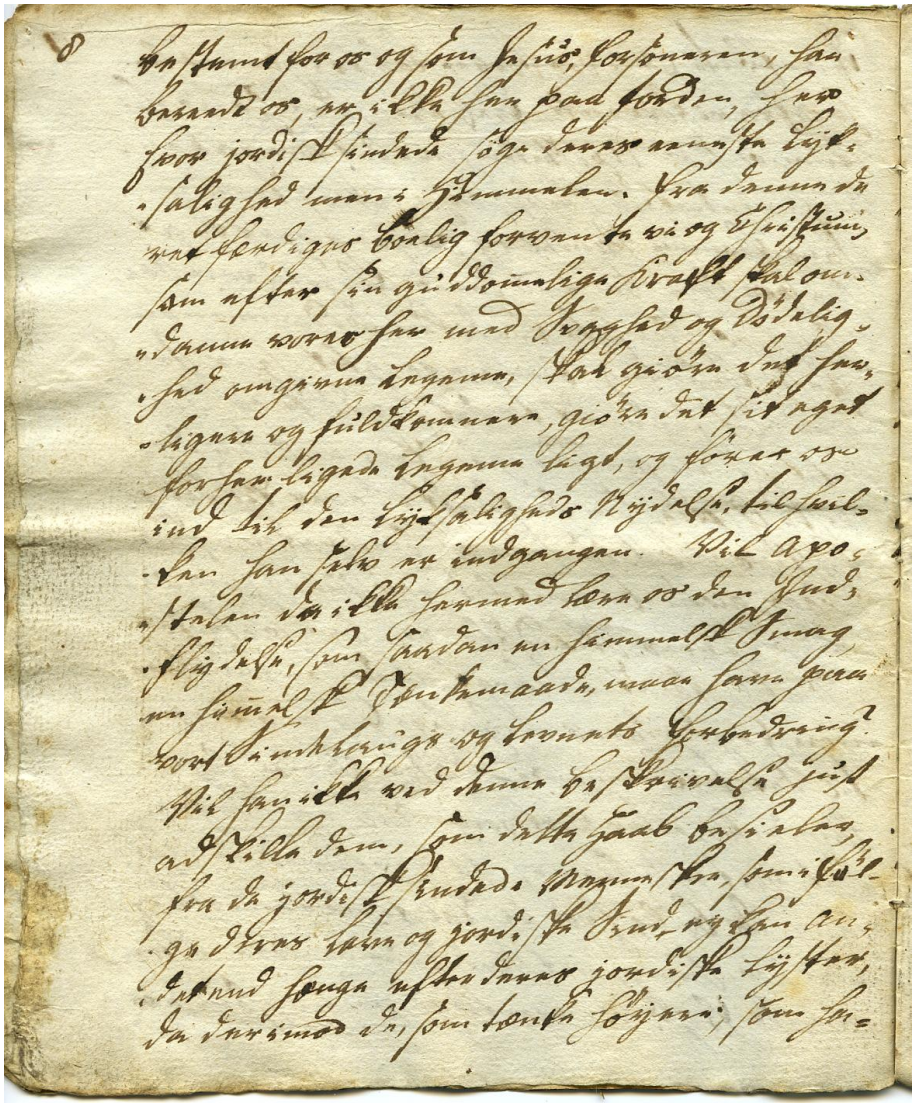

8

hr. Hans Poe os og sin Hustrue, Forfatteren, han
berende os, at vi skulde den Gud
hos jordiske Fædre søge dens aandelige Lyk-
salighed mere i Himmelen. Fra denne da
vor Herres Død forrettede vi os og Christiern,
som efter sin guddommelige Kraft Salom.
dannede vores Ind og Yderlig og Dødelig-
hed omgivne Legeme, saa gjøre det saa-
ligt og fuldkomment, giøre det fit egent
forklarede Legeme lige, og føre os
ind til den Evigsalighedes Rige, til hvil-
ken han selv er indgangen. Vil apo-
stelen da ikke herved lære os den Gud-
elige Ret, som Faderen er himmelsk Fad
er himmelsk Fuldkommenhed, maa han
vort Sindelags og Levnets Forbedring
vil han ikke ved denne Ord skrivelse just
ad tilke dem, som dette haab om sielens
fra de jordiske Fædres Magt, som i Sø-
gen deres Børn og jordiske Ind, og den an-
ende hænger efter deres jordiske Lystes,
da derimod de, som tænke høyere, som ho-

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

„vil himmelen for Øjne, og søge derom Lyst
og Glæde i Sindets Lyst og tyndige Begjæ-
„ligheders Mellemtid, men Jeblom Lidelserne,
„de af det glade Haab, de saa for dem, søge at giø
„re sig Stykke med et vedhaftet og fuldagt
Sind, tilsigende at faae disse glade Forhaab,
„uvigen i Hendernes. Jeronim og Paulus siger i
det samme Kapitel, at han jager efter de Ting,
„Sind, som fører til det himmelske Kald, det
er, efter den Lyksalighed, han som en Christen
nu Saldet har at nyde i Fiendtlie, at han der-
for glemmer de Ting, som ere bag ved ham,
men rekker efter de Ting, som ere foran
ham, søger med Fuldende Ønske efterstræbe,
„det ret gjøre sig Stykke til at naae den
Lyksalighed, som er Jesu Christi Sand Ef-
terfølgers Forjettet i Himlen.
Saa alt saa, lad Drømme om et Stykkeverden lin
Haabet om de evige saliges Boliggrænser, som
det, som deres Paulum og det, som han mig
skal drive ud fra os, til at lægge Sind
paa en guddelig og christelig Vandel –

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Vilde Jer vel selve være en kraftigere
Opvækkelse til at salligt Liv end dette Gråd?
Et Øieblik, som bekymrer eller bevæger
i denne Verden, da Sorgen, som jeg har ved
den af Guds Godhed i mit Jordeliv, er
mig vel given til at vedvarende mig om,
Jer kiære Børnene og Mit ufornøielige Fader,
men dette Øieblik er ikke Øyemerket
eller mit Gehold hverken Jorden! Da er og i
Sikker, i bestandige. Og den hastige Skiæbne
af dem, man oftest forlader i Livet og, som
da lever med Ved mig. Min indlysende Aand
vil lære at vandigere Gude, som Faderen
ej behøver at frygte for. Lykkelig er
jeg, at jeg, som en Christen, er ved Der
for en evig, uforkrænkelig Lykkelighed for
mig at haabe. Lykkelig er jeg, at dette
Haab ikke er tilladt bortskiænket Os
Sjeldnere, da lignende er saa kort, er saa snart
forbi. Kiærlighed Øieblik! Gilde det Øyen
blik, der gaaer mod dette Land i Min
Sial. Vilde Jeg vel, med Forlisnet af en

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Gud Almægtige, med Forlisfed af saa det
ligger til Hans Forsaabningen, søge sin
Trøst og Glæde i dette hans Omsigtel-
se, hans Ville alle sine Anliggender, og
med al sin Fulde Kraft og Evne
Hvad er vel Anstagen til de Glædes Sjunder
Hvad er den Ø d som ligesaalidt til Lastrem-
ta det i Ole den ved Forstorm Tilbageblæst, som
for dette Fordrøle, saadanne Lysten Hans For
os. Vi forestille os dem som den da
værdigste Lyksalighed, saa lidet som de end
er det. En Indbildningen Kraft fuld af
disse Forstillinger og Hans Tanken angaa
Fornøiet sig til de ovenfor, saa hen
vises vi saa meget lettere fra den Sjunde
til en anden. Saa længe saadanne Tan
ker over os, da stiger vor Forstand sig
vellaa med det, som angaaer vore Lyster.
Den vil intet see uden det, som der bidrager
til at forøge disse. Hvorfor er gandske ind
lagt ved denne Gudes sjunlige Forsorg, saa
Angenemhed, det saa ofte saa smagt for.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

agtes det tilkommende, da lyttere sig i det
alle intet derom. Man, naar derimod
forventningen om sin tilkommende herligheds
og lysthus var stor, da er forfengeligt ting alt
for vinge tilbud, som de kommende ej
at opnaa var. Saaledes om den tilkommende
evighedsalighed gjøres os forsøgtige og paa for-
uden, som ingen øie er lugnet hjerte at be-
traade os dette haab. Det giøres os vel ej
at lægge vind paa alt det, som kan opholde
os i den naarde for Gud som er skjulet os
i Jesu Christo, og som kan giøre os tilredelig
til Jesu den evige salighed i herlighedens, som
vi skal den evige arvelod for os. Jo mere vi afsag-
ter de forfaabninger, vi finde hos os, og jo mere glade vi ere over dem, desto
mere fagtige de vor sjel, desto mere drive
de os til vore flygter, og giøre det umuligt
for os, at vore saa vandretraatte at be-
te os med Jyndens lystes. Jo oftere vi
beskjæftige os med disse tankes, og jo dybere
en billedet af disse forsamtede saligheder

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

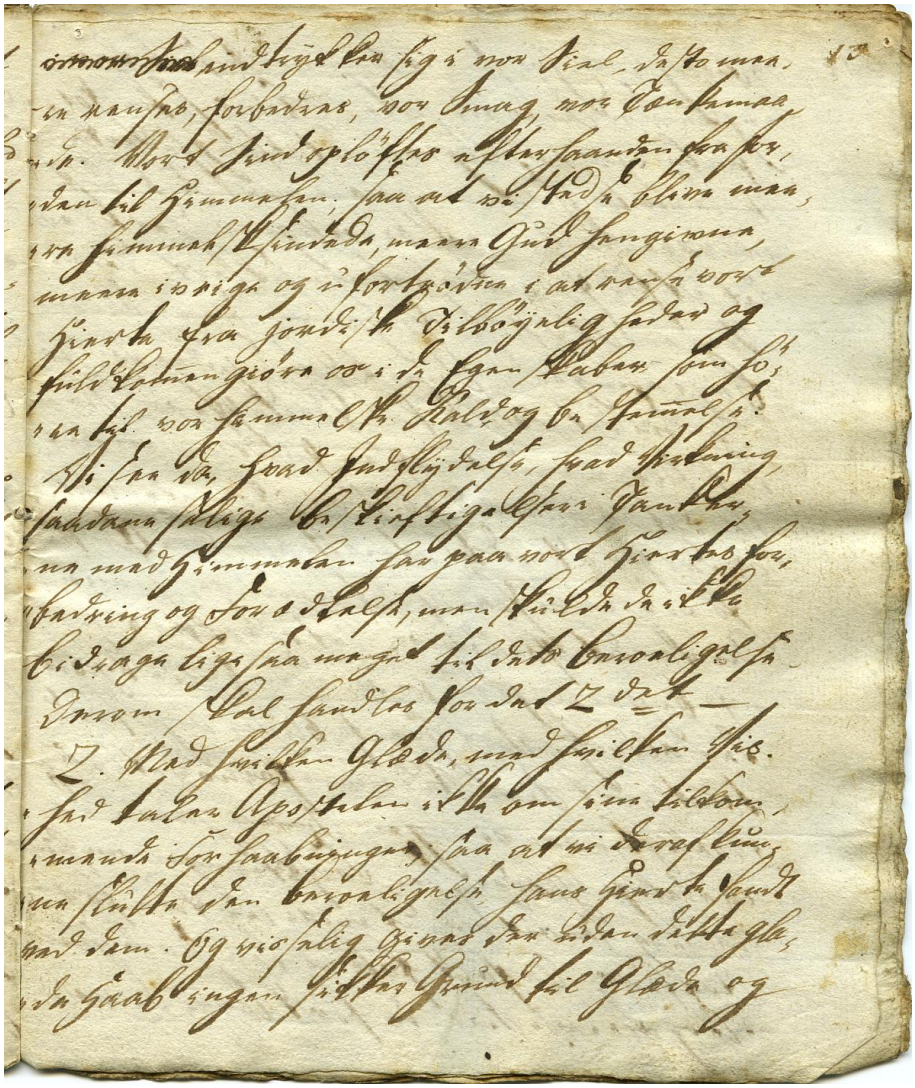

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

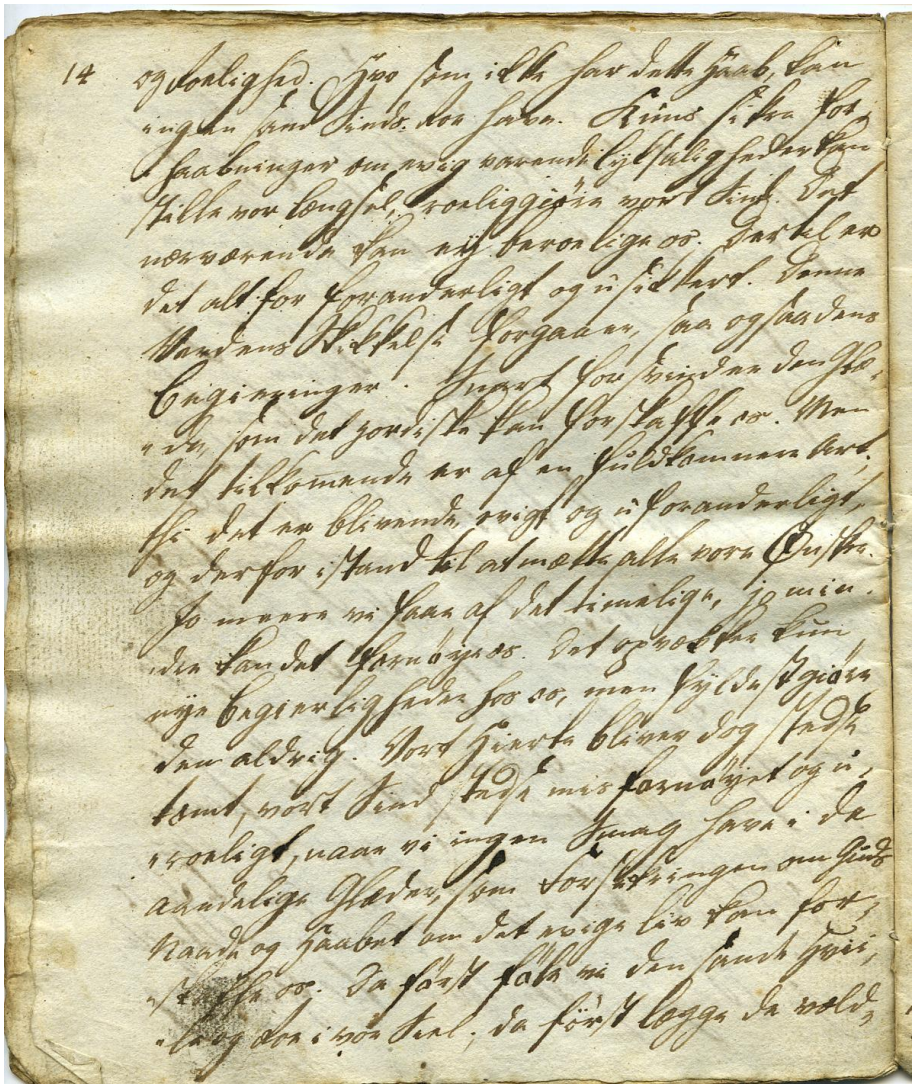

og troligt sad. Saa som ikke har dette Gud, han
ingen Ende Dens dog haver. Ikke saa vist
Haabninger om noget vorende Gjestalig Gudsrige
Tilla vor Longsel, troligt giøre vort Sind. Det
nærværende Liv er saa farligt og. Gaarde
det alt for forandrligt og usikkert. Denne
Verdens Skikkelse forgaar, saa og saa dens
Begjærninger. Men Jesu Kjærlighed den Gud,
er, som det yderste Liv for os gjøre. Men
det tilkommende er af en Gudstanke vort
Gj. det er blivende evigt og uforandrligt,
og derfor i stand til at mette alle vore Gustes.
Jo mere vi faar af det timelige, jo min.
dre har det Gjerne os. Det og nogle Lim
ere Egentligt Gude for os, man Gjelder Gjøre
den aldrig. Vort Hjerte blives dog tage
tent, vort Sind tage mis fornøjet og u
troligt, naar vi ingen Fuld Frø i de
aandelige Gloder, som vor Skjæbnen om Gud
Naade og Haabet om det evige liv vore for
ude os. Da først fale vi den sande Gjæ,
lang for i vor Sal, da først lagge da vold,

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

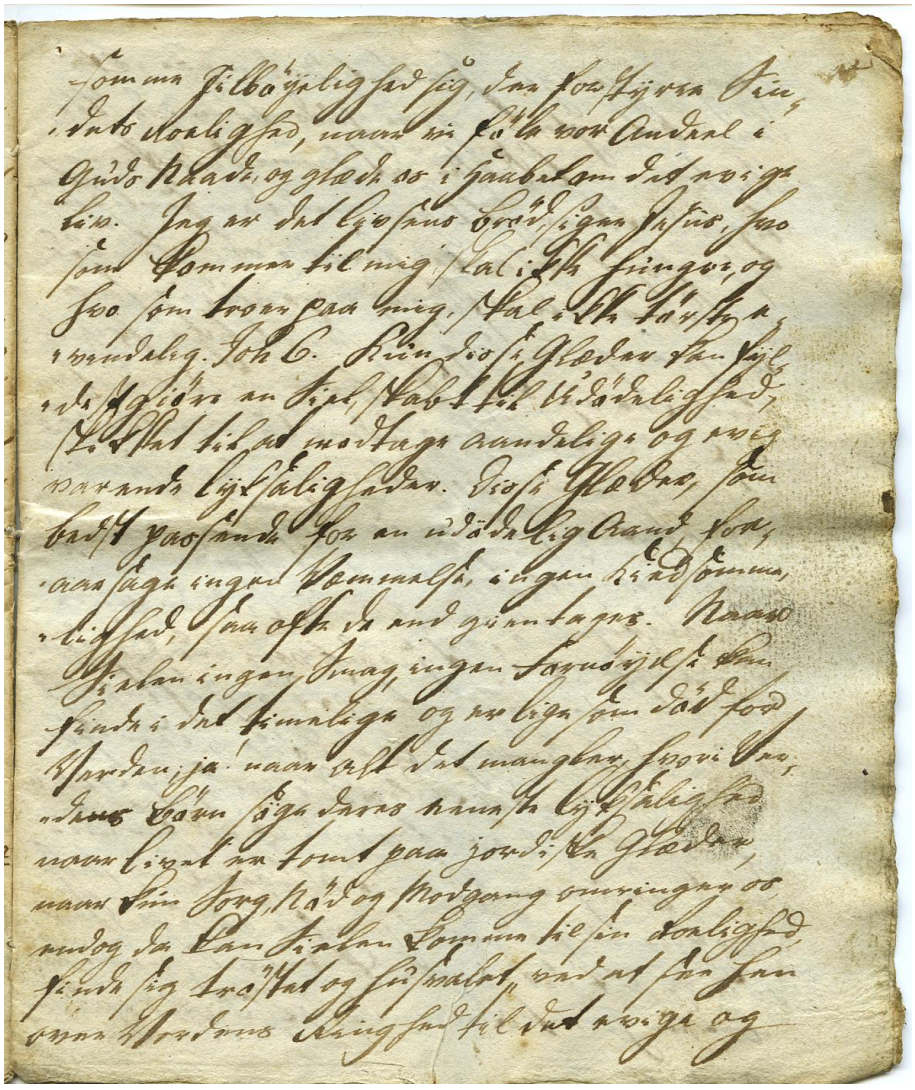

Komme Salbøjelighed sig, den forskjønne Sin,
i dets dødelighed, naar vi føle vor Andeel i
Guds Naade, og glæde os i haabet om det evige
liv. Jeg er det Livs Brød, siger Jesus, saa
som kommer til mig, skal ikke hunger, og
saa som troer paa mig, skal ikke tørste
evindelig. Joh 6. Kun disse Glæder den sjæl
der ikke er kjøbt, haver til dødelighed,
er det tilladt modtage aandelige og evig
varende lighedder. Disse Glæder, som
bedst passende for en udødelig Aand, for,
aarsage ingen Vemmelse, ingen Kiedsomme,
lighed, saa ofte de end gientages. Naar
Sielen ingen Smag, ingen Lyst til den
Stande i det timelige og er lige som død for
Verden, ja naar alt det mangler, hvori dens
Øyen søge deres munsch lighed
naar ligger en tunge paa jorden, da glæder
naar sin Sorg, Nød og Modgang omringer os
endog da kan Sielen komme til sin dødelighed
finde sig tryst og fornøiet, ved at see han
over Verdens Aringhed til det evige og

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

uforgiengelige. Hvilket Mod maa i Os
denne Betragtning give Gud Æren i de Stø-
re Sorger og Lidelser, at denne Gud Fiin-
dighed i Os er god ligeur med den Herligheds
Fyldes Frøgt som Os saa bevares i os. Saa lide
og de ingenlunde Slagene vore aldrig saa
langvarige, aldrig saa smertelige. Et Gud
Barn, som er forsikret om sin Naade Stand
og Forvissnes om Evighedens Øiengiældelse
siger dog med Apostelen: vor Trængsel er
et Øieblik og let, men den Herlighed er over-
maade vægtig. Lad Verden gaa
den aldrig saa meget imod, lad den spytte
den i Øiet, lad alt paabud være ude for den
i Øiemed, lad Ingenmand hedre og aflage og
Døde med Undergang, lad Døden, den Gud
mange saa forfærdelige Død vise sig i Ner-
heden, og bryde os at ryste os og forlade
vore Forliger. Vi vilde alligevel ej tabe
vor Frimodighed, vorlige nytte vi sige Ver-
den og alt det jordiske Vorvel, naar saa
Gud om sin Velbehagende Lyksalighed og Herre

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

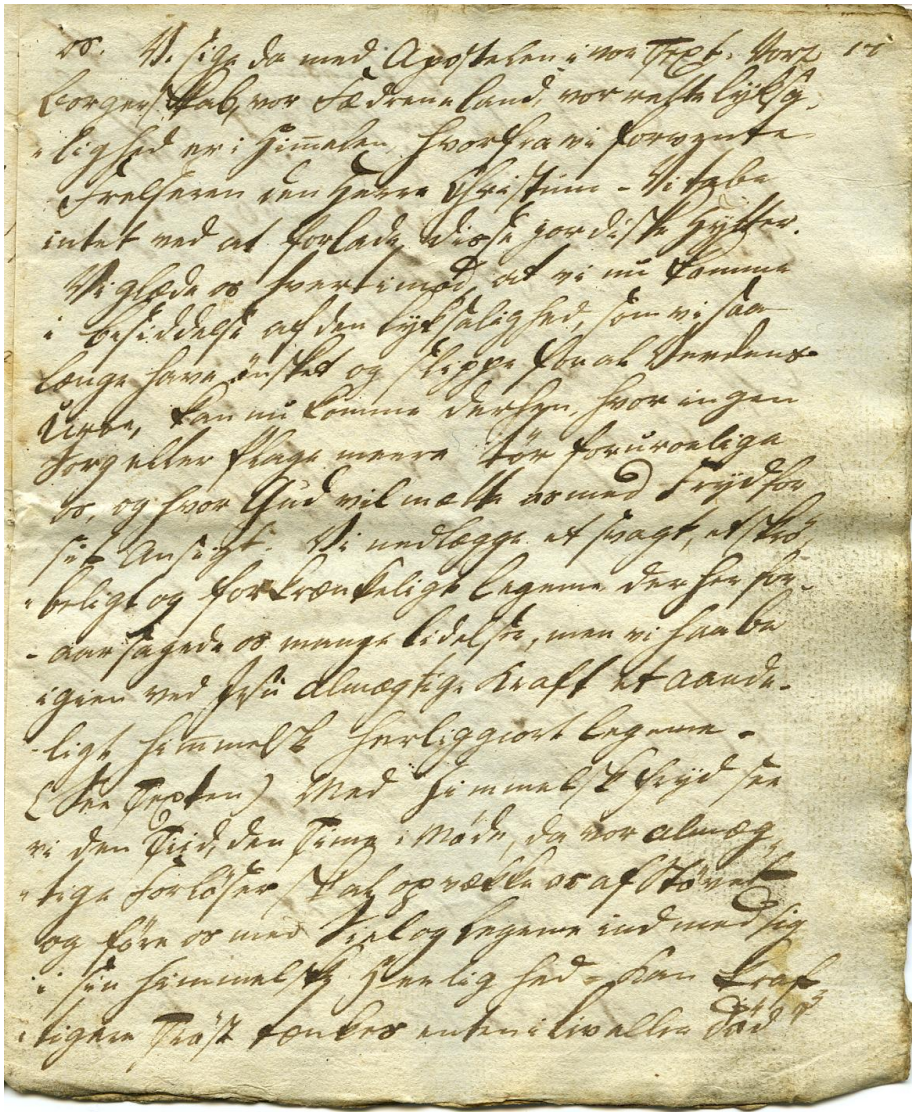

10. Vi sige da med Apostelen i vor Troes Gor-
lorgen: Haab vor Fædrenelands vor nadeløs
ligheed er i himlen, hvorfra vi forvente
Frelseren den Herre Jesum Christum – Vi haabe
intet med al Forlaad, men ere goedt Mod.
Vi glæde os saa meere, at vi nu komme
i Overmaade og den Herrelighed, som vi saa
længe have ønsket og stoer Aar og Dendens
Verbe, kan nu komme derhen, hvor ingen
Sorg eller Plage mere for forevigelig
to, og hvor Gud vil med os med Frydefa
det Ansigt. Vi underlegge et Bagt, et Ord
brigt og Hjertenskiligt Ligemand der for for
dem sagde os mange Lidelser, men vi haabe
igjen med Gud almegtig Kraft at aand
ligt fremmelt Herliggjorte Legeme
(Den Troen) Med Jesu mult Gjøde for
vi den Tid, den Time i Mød, da vor almeg
tige Forlöser Dag og nedla os af Himmel
og Ære os med sit legeme ind med sig
i sin himmelske Herlighed – den Lof
tigen Trøst kan os intet i livets Død

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Vaan Indelte og diep Betragtninger, dette
Haab, den udgrøde vor salig Afdøde Søgs-
te Glæde! Hvor i Sandt hun i den ydre Sand
Troe og Kærlighed! Gud og Herrens Ord betragt-
ning, Tanker, og Øiemeiningen som gik ud paa
Evigheden, var hendes Største Bekymrings Gen-
stand. Til himmelen
var hendes Kommandoligen Sigte Punkt, saa at
intet af det jordiske Vinde Begierde hende
Ihvorvel hun efter hendes Stand og Saa
dan paa timelige Gods, saa var dog Mio-
heden om Gudsriges Naade en saa Samvittigheds
og en sielens Forsaadning om at tilkomme,
at Mio hendes Sidste Ønnoder, den eneste Gen
hun maatte attraaede, og hendes Største Glæde af-
og, hvor lyksalig var hun ikke, at hun med
Sanna Dorothea Vaaden Ægtefælle, som
ligeledes oplivede Liv og det, som angaaer
Gud, Kirken, Troe og Sandhed. Af hvad en
hun Sandhed Glæde, Sorgfuldhed og

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Tits. Sandrue imod den Stille aba, som Gud
hengiver sine Børn, der have Frimod paa Guds
Ord og er fan i Troen og haabe paa det u-
fejlbare – Kan der hedder Kaare at lykke,
ligen Ægteskab mod, naar at og sammen
Christeligen og Gud hengivne Ind under
Ægteskabets hierte da to Gatter tilsoba,
naar det er den naare lyst liga som den an,
dens, at tenke paa Gud, takke og prise sam
vandsagn i sans Ord, befaste sig i sans Lydig
hed, opmuntre hinanden til glad Forhab,
ningen og en frimodig Tillid til herren
Gar Gud velsigne dem med Børn og Ar-
fom, som de da skyld, ofte deres om sig,
gelige Overlemning ved sammen Opdragel
se gaar ind paa, at bibringe dem ikke al,
leene en tilbørlig Kund skab om det, der
angaar deres Salig hed, men og at ind lide
paa dem deres egen gudelige og Christelige
Tankemaade, saa at de kommer til paa
ving dem af, at tenke paa deres Skaber og
ydre sam den rette Ærbødighed og Kærlighed.

10

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

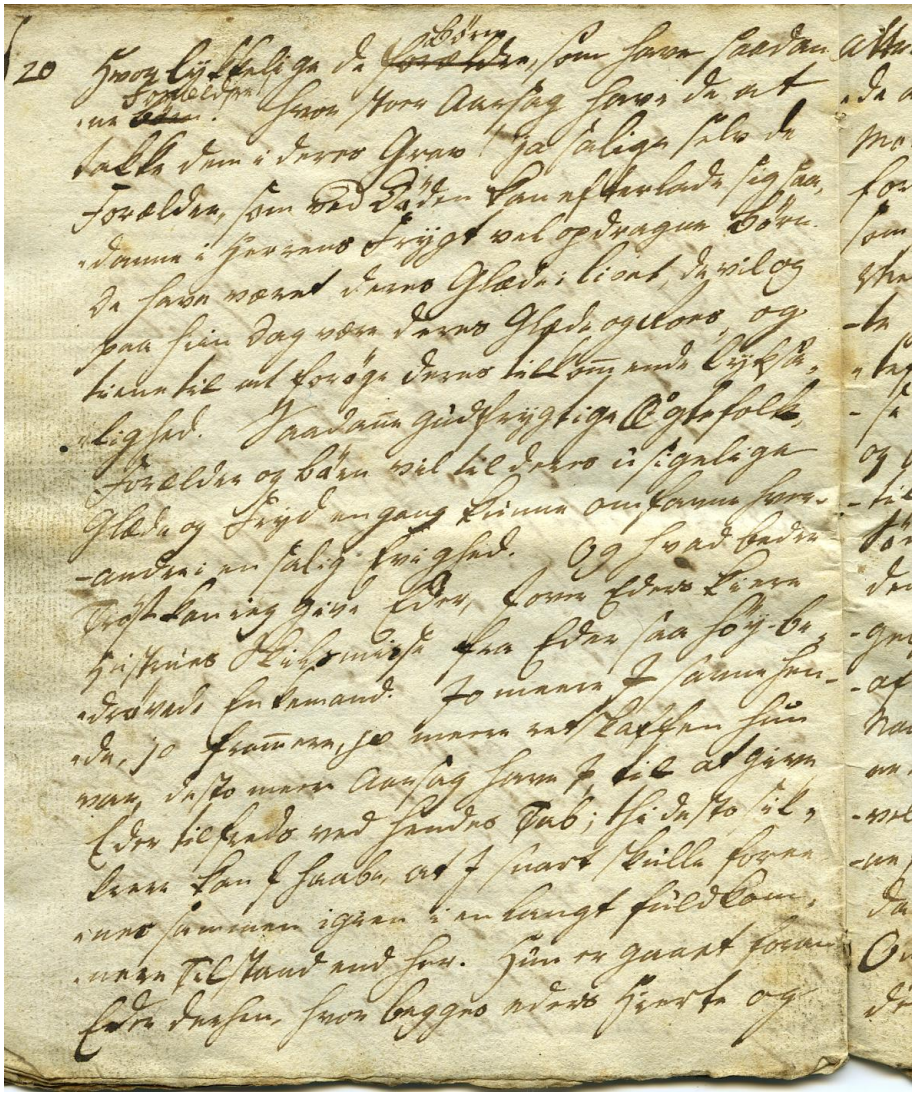

20 Hvor ligeledes de ~~Børn~~ Børn, som have faaedan
en ~~Ude~~ Fordelsen Herre Gud Aarsag have de at
takke dem i deres Grav! Ja saaledes selv de
Forældre, som ved deres Børn afskaarne sig paa,
dømme i deres Frygt vel og dragen Sorg.
De saae nemlig deres Glæde i disse, de vil og
faae sin Dag med deres Glæde og Sorg, og
kiendelig at forøge deres tilbøyelige Ærlig-
hed. Saaledes gudfrygtige Ægtefolk,
Forældre og Børn vil til deres ifølge
Glæde og Frygt en gang kiende omfamne hver-
andre i en salig Evighed. Og hvad Børn
Trøstelse og Frygt Eders Børn
hiemme Lidelse maa Eder saa forny-
delse end Smerte. Jo mere I saaledes
de, jo flere maa de taabelige Ver-
den, desto mere Aarsag have I til at giøre
Eder tilfredse med Herrens Tab; thi desto til-
dem Tro I haabe, at I naar Skiller hinan-
dre sammen igen i en lyksalig Fuldkom-
menhed til Stand med hes. Jeg er gaaet forun-
Eder dagen, hvor langt mere hiertet og

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

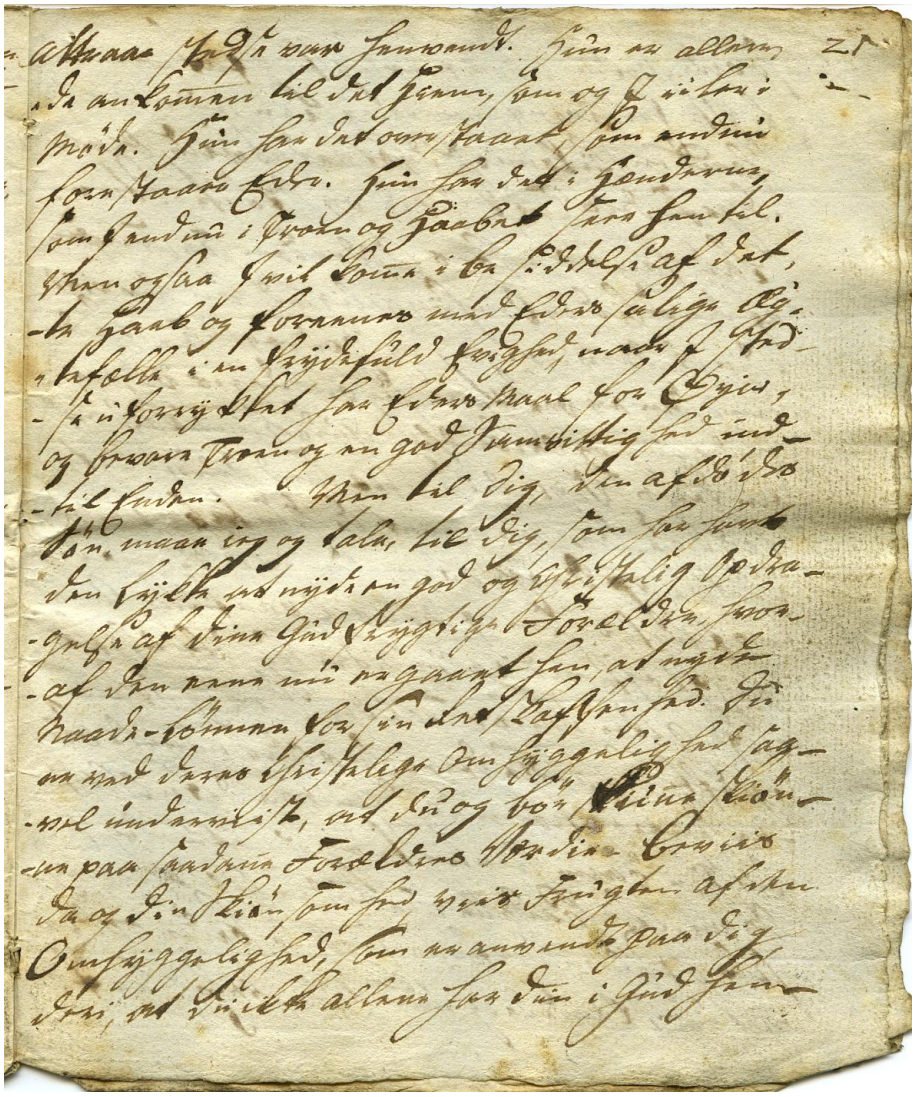

altaaa [illegible] vaar Samvand. Hun er allerede
da ankommen til det Sted, som og I ikke i
møde. Hun har det overstaaet, som andre
forstaaer ikke. Hun har det i Hænderne,
som andre i Øyen og Jacob [illegible] Hun tal.
ker ogsaa I vil komme i ba [illegible] af det,
da Jacob og Forældre med Eders salige Øy-
nefalle i en skjønsuld Ærgrelse naar I ikke
[illegible] det for Eders Maal for Øyen,
og bevaar Troen og en god Samvittighed ind-
til Enden. Men til Dig, den afsides
Søn, maa jeg og tale, til Dig, som har havt
den Lykke at nyde en god og ærlig Opda-
gelse af Din Gud og Frelser, hvor-
af den rene nu vagnaar hos, at nyde
Naade-Kronen for sin dag Troens Sejr. Gi
mig vad dette Skriftelige Dig høyagtelig har sag-
vel undervist, at du og bør [illegible] Din Stion
en paa saadanne Forældres Vorden. Gravis
da og Din Stion som med meer Frygten af den
Omskjærgelighed, som er anvendt paa Dig
deri, at vi ikke allene for dem i Gud gem-

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

=saande stoder i den Himmelske og saa navnin-
-lige Frelsering, men og at Han ei med saa
Haand en Dit Lemmes Dybt nedbøjede Øyne,
i dig Faders Troe, Glæde og Tillid i Han.
Lad Jeg ei i Jeres Alderdom for Trøgen
af den Lid og Omsiggelighed, som Jeg viste
i din Barndoms iboerne og Godrøgelse. Lad
dem, som ej bekymre sig om deres Børns
Opdragelse og Goderelse i Guds Kundskab og
om deres Dydelighed tie saad Gudsfrygt,
lad disse se, hvor mange de selv tabe derved
i det Ej og Dage Jeg, som ikke kunde de-
-no Lighed, som af Mangel paa tidlig Guds-
-frygt ofte med Lastes gjøre sig selv ulykke-
-lige, gjøre deres Forældre Sorg og Kaar
og ofte bringe deres Forældre, naar de bli-
-ve svage og trange, ved den paa det ulykke-
-lige, i Barne Kunskab og unaturlige Ma-
-nd ikke paa dem Forældre tie Skjøn sig
selv Hjelpe derfor. Jeg vil de Børn opdra-
-ge dem, lende dem og med Guds Hjelp Jeg vil

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Den Herren siden. Lad da nu din Sjel, af den
Broder Omsorg, som er vist af din Vandel,
være paa dig ikke en vanlig Ting, du har
saa ofte hørt Mange siden Prøve paa
at du er gaaen dig undervisti din Ufor-
standen. Men lad og nu din tilbageværende
Vandel, og din Omgang, det forfølge med
din gamle Fader, som saa fortjent saa-
vel af dig, som af hvad Undervisningen
gaar kiøbt ved dig – du har i dag
hørt af Predikenen om Dagens Evan-
lio, at hvem meget er givet, af ham
skal og meget fordres. Vind vilde det
kiøn ind Øyeblikke for dig, om di skulde
tage dig fuldt af Lands venner lyster, som
Lemas saa lyst til Vanden, og vende dig
din det ord, som er omvendt dig
Nej. Hold fast ved den Tordenen, som er
fik Gudhengtes ord – Vander saaledes, om
det er gaaet – Tak og din Lyst til hans Ord
lad det for Dørsten vore din bestandige
Vagt og da Herren er ligge for din Fod

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

nu lyst paa dine Øine, saa vil du og finde
Hyggelige Ord og Saligheds, saavel og du
imod saaman din Moder i Gleden – Glem ikke,
i agtet Verden endnu staar dig for at hem-
mahn vi dit rette Hjem og Fædrenelands,
som du maa tragte efter og giøre dig Lil-
det til, saa vil du og blive at nytteligt Mag-
-ne i Verden, troelig efterkommen au vor
Fligt og saa dan fligt, du skylder din gam-
-le Fader. Du vil vore Vore Trøst Glæde og
Aldrendes Ro, dine mod al dendes Ind-
-tryk og Opmuntring til Liges Øjed og Forba-
-ende dig saa at lige Saligt Liv og en sa-
-lig Ende – Gud unde os alle at saa
Fatte Naade for Øjne – Gud vise Foo os
alle en alsiderlig Erkjendelse for det, som an-
-gaar vor Fligt – Naade vore Med-
-menne, Vore Vadelige Afgang Erkjen-
-dende Frendring Foo os om For fougelig-
-heder af alt det jordiske, og paamind
os om, at gøre Himlen og vor Forbenn-
-delse til vor Hovedsag i vor

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

kommer frem paa Jorden paa det nye med
Frimodighed Dommen ta mod Dø:den
og altid blive herdige, naar det behager
Gud at kalde os fra Verdenen ind i Himmelen.
Gud unde os alle dette Naade for Jes
su Christi, vor Frelsers Skyld. Amen.